

Jeszenszky Zsolt: Új messiásvárás a baloldalon

2024 március 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Péter soha nem mond semmi konkrétumot. Lufi az egész!

2010 óta a kormányra került jobboldali „építmény” egyre er?sebb, stabilabb lett

Mintha mi, magyarok más népekhez képest is hajlamosabbak lennénk hinni a messiásban. No, nem az igaziban, Krisztusban. Benne sajnos nálunk is egyre kevesebben hisznek. Kialakult azonban – talán a történelmi megpróbáltatások hatására – egyfajta csodavárás. És valós, hús-vér emberek messianisztikus tulajdonságokkal való felruházása. Különösen az elmúlt b? száz évben…

Horthy volt az els? ilyen.

A világháborús vereséget, a Tanácsköztársaság garázdálkodását, a közigazgatás szétesését követ?en Horthyban sokan nemcsak a rendet helyreállítani képes, er?s katonai vezet?t látták (ezt az elvárást elég jól teljesítette is), de kés?bb a trianoni trauma orvoslását, az elcsatolt területek visszaszerzését is remélték t?le (ez viszont messze erején, lehet?ségein felüli várakozás volt). Kés?bb voltak olyanok is, akik Hitlert?l várták a csodát, Nagy-Magyarország újjáéledését. Ennek sajnos végképp nem volt realitása, Hitler nem volt a barátunk, csak használt minket, mert az épp egybeesett az ? érdekeivel.

A következ? nagy „messiást” ismét egy fájdalmas, viszontagságos id?szakot követ?en, Nagy Imrében látta a magyar nép. 1956-ban szükség volt valakire, akire felnézhetnek, akit?l iránymutatást kaphatnak, és aki gy?zelemre, szabadságra vezetheti az idealista forradalmárokat és az egész magyar népet. Valójában Nagy Imre egyáltalán nem volt ez az ember. Korábbi ellentmondásos tevékenysége nem tárgya ezen írásnak, de ett?l függetlenül sem volt ? egy igazi karakán, karizmatikus vezér. Azt elfogadhatjuk, hogy „szelídült” korábbi önmagához képest (és mártírhalálával valamelyest tényleg meg is dics?ült), de a realitás az, hogy egy reformkommunista volt és maradt is. Igazából egy olyan rendszert szeretett volna létrehozni, amilyen körülbelül meg is valósult Kádár gulyáskommunizmusában. A személyes szabadságot kevésbé korlátozó, egyfajta utópisztikus, „demokratikus szocializmust” képzelt el Nagy Imre. De esze ágában sem volt nyugati típusú, kapitalista gazdaságot, liberális társadalmat, teljes szólás- és sajtószabadságot bevezetni Magyarországon.

Aztán a 90-es években is találkozunk a messiásjelenséggel.

A rendszerváltozás eufóriáját követ? csalódás, az életszínvonal elkerülhetetlen esése következtében kialakult elégedetlenség közepette a lakosság Horn Gyulában látta a megváltót, aki majd visszahozza a 3,60-as kenyeret.

A 94-es masszív baloldali gy?zelmet követ?en pedig a keresztény-konzervatívok tekintettek messiásként Orbán Viktorra, aki az akkor reménytelennek látszó balos hegemónia közepette felépít majd egy új jobboldalt. Ezt valóban meg is csinálta, de nem azért, mert ? lenne a messiás, hanem mert egyrészt rátermett politikus, másrészt óriási munkát tett az építkezésbe.

És miután 2010-ben másodszor is kormányra került, a jobboldali „építmény” egyre er?sebb, stabilabb is lett. A baloldal pedig egyre frusztráltabb – és ezért egyre jobban várja is az újabb és újabb messiásait. Akikb?l akadt b?ven az elmúlt tizennégy év során.

Hittek már ?k káromkodó tinédzserekben (Nagy Blanka, Pankotai Lili), „Fidesz-árvákban” és csalódott „igazikonzervatívokban” (Simicska Lajostól Lukácsi Katalinon át Bod Péter Ákosig), de Kalló Dánielekbe és Mészáros „kávéf?z?s” Lucákba, FreeSZFE, Tanítanék! és egyéb mozgalmakba is beleprojektálták már minden reményüket és vágyukat az Orbán-kormány bukásáról.

Az igazi, a legnagyobb ellenzéki messiásokat azonban – valamilyen megmagyarázhatatlan ok folytán – mintha mindig Péternek hívnák. A prototípus Juhász Péter volt, akinek tevékenysége els?sorban Facebook-oldalak és aktivistacsoportok alapításából meg a drogliberalizációért folytatott küzdelemb?l állt.

Az Együtt pártelnökeként még próbálkozott, miel?tt teljesen leesett a térképr?l, de most az V. kerületben a Kétfarkú Kutya Párt polgármesterjelöltjeként vissza akar térni a politikába. Good luck…

A következ? Péter már nagyban játszott.

Miután megörökölte Schneider Tamástól a Jobbik elnöki tisztségét (amit Schneider Vona Gábortól örökölt, miután utóbbi gyakorlatilag átvitte a pártot a jobbról a baloldalra), Jakab Péter igazi ámokfutásba kezdett. Egy kisebb falusi vegyesbolt teljes élelmiszeráru-készletét behordta a Parlamentbe, összeveszett egy munkagépvezet?vel, parizerrel

és pirosarannyal fotózkodott és így tovább, míg végül sikerült a 2018-ban még 19 százalékos pártot a parlamenti bejutási küszöb alá tornásznia.

A 2022-es ellenzéki összefogásban még részt vett a Jobbik élén, de már nem érdemi tényez?ként. Jött ugyanis az újabb messiás, aki majd „most már tényleg megbuktatja az Orbánt”. Aki ráadásul tényleg messiásnak képzelte magát, ezt számos szereplése alkalmával el is mondta.

Márki-Zay Péterr?l, a zavaros múltú, még zavarosabb agyú, Amerikában dehogyis a CIA által irányba állított kereng? dervisr?l beszélünk.

Aki 2022-ben az ellenzéki összefogás miniszterelnök-jelöltjeként akkorát bukott, hogy gyorsan ki is hátrált mögüle az összes többi pártvezér, és szerencsétlen gyerekei álltak mögötte biodíszletként, amikor gy?zelmi beszéd helyett önkritikusan, de méltósággal beismerte vereségét… Ja, nem. Sem az önreflexiónak, sem az eleganciának nem adta jelét, sem akkor, sem azóta.

És most itt van nekünk megint egy Péter.

Az ellenzék újabb, „mostmárténylegittazigazi” messiása. Aki a jobb sorsra érdemes Varga Judit férjeként (akivel azóta elváltak) a nyilvánosságot még többé-kevésbé kerülte, de különböz? állami vállalatok, háttérintézmények, bankok vezet?jeként, illetve igazgatósági tagjaként komoly befolyásra – és bizonyára jövedelemre is – szert tett.

Állítólag régóta dédelget politikai ambíciókat, és a kegyelmi botrány kitörését követ?en érezhette úgy, hogy most jött el az ? ideje. Magáról az ügyr?l már elég szó esett, ami jelen cikk szempontjából érdekes, az Magyar Péter személye. Pontosabban az a messiáskultusz, amit a baloldali média épít neki, és amit láthatóan ? maga is elhisz.

„Jobboldali” létére végighaknizhatta az összes jelent?sebb balos médiumot a Partizántól a Telexig. Nemcsak azért, mert az árulást szeretik a baloldalon (ha az árulókat nem is), de mint azt fentebb írtam is, annyira frusztráltak a sikertelenség és saját politikusaik teljes balf…szsága miatt, hogy tényleg újra és újra próbálnak felépíteni valakit, és hinni benne, hogy ? buktatja meg az Orbán-kormányt. És az adott politikai helyzetben, a pedofilügy kell?s közepén óriási érdekl?dést, nézettséget is kaptak a vele készült beszélgetések.

Itt muszáj egy zárójeles megjegyzést tennem. A partizános interjú 2,3 milliós vagy akár a telexes egymilliós nézettségét a helyén kell kezelni. Nem, szó sincs róla, hogy el akarnám bagatellizálni. Tényleg nagyon sokan megnézték az interjúkat. Többször is. (Ne feledjük: a YouTube-nézettség nem egyedi néz?ket jelent.) Számos jobboldali szavazó is megnézte, balról pedig tömegesen.

De, és ez egy nagyon fontos de: ezek a csatornák rengeteg pénzt és energiát fektetnek az úgynevezett „terelt nézettségbe”, amivel jelent?sen feljebb lehet tornázni a – kétségtelenül eleve nem alacsony – számokat. A nagy kérdés azonban az, hogy meddig lehet fújni ezt a lufit. Meddig t?rik a néz?k a porhintést.

Vagy mikor lesz elege magának a balos sajtónak bel?le. Merthogy Magyar Péter tényleg soha nem mond semmi konkrétumot.

Valahol azonban érthet? az áhítat, amivel most még sokan követik a megnyilvánulásait. Teljesen tudományos, neurológiai magyarázat is van rá. Amikor megtanultunk valamit, olyankor az idegsejtek, azaz a neuronok között új, úgynevezett szinaptikus kapcsolatok jönnek létre az agyban. Amikor pedig a tudatalattinkból valamilyen információ átmegy a tudatunkba, azaz tudatosul, azt heurékaeffektusnak hívjuk. Ilyenkor hirtelen sok-sok új szinaptikus kapcsolat jön létre a sok-sok millió idegsejt között. És ez nagy dopamin- és szerotoninlöketeket is ad az idegrendszerünknek, ami kellemes érzést okoz.

Mindenféle sejtések keringenek a NER-r?l, amely egyszer? politikai-hatalomtechnikai gyakorlatból egyfajta misztikus, Franz Kafka-i kastéllyá avanzsált sokak szemében. És gyakoriak a kívülr?l, másoktól érkez? sejtetések is. Puzsér például nagyjából minden második mondatában használja triggerszóként a NER-t a szektája hergelésére. Magyar Péter is ezeken a húrokon játszik. Nem tudja olyan vallási fanatizmussal hozni, mint Puzsér, de olyan profin és tudatosan sem, ahogy például Toroczkai László teszi. Magyar valószín?leg inkább véletlenül beletalált, jó id?pontban. De a lényeg, hogy ?t hallgatva is sokan érezhetik azt, hogy „lám, igazak a sejtéseim”! „Ugye-ugye, én tudtam, s?t mindenki tudta, és most ?, a bennfentes is megmondta!” Ezek egyértelm? heurékapillanatok, dopaminlökettel. A sejtettem – de most már tudom! érzése.

Félreértés ne essék, nyilván létezik korrupció és nepotizmus, és mindig vannak, akik kihasználják a lehet?ségeiket a politikai vagy gazdasági hatalom közelében. Ahol azt mondják, hogy ilyen nincs, ott hazudnak. Elég, ha megnézzük, micsoda állami szint? korrupció zajlik az Egyesült Államokban az Ukrajnának juttatott, de valójában ott csak keresztülfuttatott, a kör végén az amerikai fegyvergyáraknál, élelmiszer- és gyógyszeripari cégeknél landoló pénzekkel. (Amelyek egy része ráadásul kriptot?zsdéken át a politikusokhoz, f?leg a Demokrata párthoz vándorol, amint azt az FTX-botrány során láthattuk is.)

Még ha a fasorba' se vagyunk ahhoz képest, ami Amerikában állami szinten zajlik, ett?l még a politikának nálunk is vannak gazdasági haszonélvez?i. Többek között maga Magyar Péter is!

Aki most pletykákat, féligazságokat pufogtat ügyesen, és ezzel fenntartja az érdekl?dést, leginkább saját maga iránt. A héten már olvashattuk is: pártot készül alapítani. Van még kérdés?

Borítókép: Magyar Péter (Fotó: Tekn?s Miklós)

Jeszenszky Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló